

Златниятъ кремъ.

динъ китайски рибарь си направилъ къщичка край брѣга на голѣмата рѣка Янъ-Тсе-Киангъ. Той ималъ само жена, която му помагала въ продажбата на уловената риба. И двамата били доволни отъ занятieto си, защото се прѣхранвали добрѣ отъ изобилната риба, която ловили всѣки день въ голѣмата рѣка. Но тѣ били бездѣтни, за-

това самотията ги измѣчвала въ това безлюдно мѣсто.

Веднажъ рибарѣтъ взелъ своя помощникъ, дебелоклюнестиятъ *пеликанъ*, и отишелъ за риба. Навлѣзълъ съ лодката въ рѣката, пѣхналъ на пеликановата шия тѣсна гривна, за да не поглѣща уловената риба и го пустналъ на ловъ.

Пеликанътъ си напълнилъ торбичката подъ долната частъ на клюна му съ риба и се завърналъ въ лодката. Господарѣтъ му прибралъ лова и пакъ го пустналъ да лови нова риба; ала той не се върналъ скоро, защото не можалъ да улови риба. Едвамъ привечеръ се завърналъ и то само съ една риба въ торбичката си.

Тази рибка била златочервена и много чудна: Щомъ я извадилъ отъ торбичката на пеликана,